

Piratene! [Blu-ray]

Piratene! [Blu-ray]

Peter Lord er tilbake i registolen hos Aardman og leverer et overflødigshorn av humor på eventyr med en gjeng avdankede pirater. De mange innfallene underveis står nesten i veien for hovedhistorien.

The Pirates! Band of Misfits
Peter Lord
Aardman Animations, Sony Pictures Animation
2012
SONY Pictures Home Entertainment
16:9 Letterbox (2,35:1), 1080p
5.1 DTS-HD Master Audio
88 min.
2

5

Aarr!

2012 har på mange måter vært britenes år. Som arrangør av sommer-OL og deres hysteriske, ihvertfall sett utenfra, feiring av dronning Elisabeths 60 år på tronen, har mye av fokuset dette år vært på de britiske øyer. At Storbritannias mest stabile leverandør av kvalitetsanimasjon, Aardman Animation, lanserer sin mangeårige storsatsing *Piratene!* dette britiske av alle år, passer perfekt. At de attpå til lanserer en film som harselerer med de royale dette året, viser at ringrevne hos Aardman har baller og at det tross alt finnes takhøyde selv i hjemlandet til "den stive overleppe".

Vi entrer historien i året 1837. Pirat Kapteinen og hans mangelfulle mannskap, blir med i Årets sjørøver-konkurransen, i sin stadige jakt etter rikdom og berømmelse. Vinneren er den sjørøverkapteinen som greier å røve mest, og Pirat Kapteinen setter ut etter skip å røve. Etter noen mislykkede forsøk, kommer de over skuta til en viss Charles Darwin, en ensom og ulykkelig zoolog på forskerferd. Sjørøverne er misfornøyde med utbyttet fra forskerskipet og skal til å sende Darwin på planken, da han fatter interesse for Pirat Kapteinens "papegøye", Polly, som viser seg å være den siste gjenlevende av arten dodo. Darwin makter å overtale sjørøverne om nåde og å dra til London, til tross for dronningens uttalte pirathat, for å delta i konkurransen om Årets forsker.

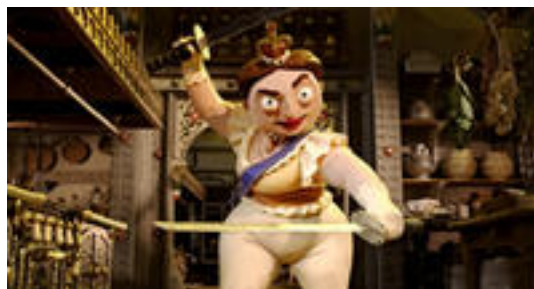
Ved hjelp av en rekke snedige forkledninger greier piratene å vinne konkurransen og gå under radaren til dronningen, men Darwin har andre planer. Hans interesse for Polly viser seg kun å være for å imponere dronningen, som han er forelsket i, og bruker sin sjimpansebutler Bobo for å stjele fuglen. Gjennom en serie hendelser blir kapteinen oppdaget av dronningen og identifisert som sjørøver, men dronningens interesse for fuglen fører til at kapteinen benådes og Polly skifter hender for en anseelig sum gulldubloner. Nyrik og fornøyd samler kapteinen mannskapet for å hente hjem prisen som Årets sjørøver, men dette synes å være kapteinens "annus horribilis" slik at ingenting går etter planen. Det hele ender med en hesblesende jakt for å redde tilbake Polly fra dronningen, inkludert sjokkerende avsløringer, og samtidig få sjørøverkarrieren og mannskapet på rett kjøp.

Filmskaperne sparer ikke på kruttet - bokstavelig talt - underveis på denne imponerende seilassen som tar oss fra det karibiske hav, via Londons havn og til sist et voldsomt oppgjør med dronning Victoria ombord hennes kjempeskip. Eksteriørbildene er gigantiske med oversiktsbilder fra 1800-tallets London som det mest pustfrarøvende. Likeså imponerende er de mange interiørene med et mangfold av detaljer som det krever flere gjennomsyninger for å fatte omfanget av. Et eksempel er en innledende scene i Pirat Kapteinens kahytt, der man kan skimte en ubetydelig lampe i bakgrunnen som svinger i takt med båtens krumninger - en ubetydelig detalj i hvilken som helst film, men i en stop-motion-produksjon har en animatør beveget den lampen 24 ganger i sekundet for å skape liv i bakgrunnen av scenen. Imponerende - og hele filmen er fullstappet med like sisyfosaktig miniatyrarbeid.

Peter Lord holder en stødig hånd over produksjonen hele 12 år etter sist han satt i Aardmans registol på

Flukten fra hønsegården (2000). Det er britiskheten som er det bærende elementet i filmen - et gjennomgangstema i så godt som alle Aardmans større produksjoner - og noe Lord i egen person er en talsmann for; den underliggende, lune humoren, satiren, evnen til å unngå de åpenbare komiske elementene og heller gå for de mer subtile detaljene. Et eksempel er scenen hvor mannskapet seiler inn i Londons havn og passerer en rekke pirater uthengt til skrekk og advarsel - hvorpå Pirat Kapteinen støter på en gammel bekjent og utveksler høflighetsfraser som ender i at kapteinen mimer et "vi ringes"-tegn til stakkaren som henger i et bur over Themsen. En anakronisme noen tiår før Bell gjorde sin oppfinnelse og en humoristisk detalj som denne filmen formelig flommer over av. Det er også fornøyeelig hvordan Kapteinen hele tiden gir Darwin hint i retning av evolusjonsteorien. Dette bidrar til at filmopplevelsen blir rikere og at hele produksjonen fremstår som et overflødigshorn av humor og påfunn.

Stop-motionanimasjon har naturlig nok et håndverkspreg som for eksempel digital 3d-animasjon mangler. Dette gir en film som

Piratene! en ferniss av noe ekte - det faktum at mennesker av kjøtt og blod beveger dukkene et bilde av gangen - bidrar til å gi filmen et håndverksmessig kvalitetspreg som mange andre av dagens kommersielle animasjonsfilmer har fjernet seg fra. Animasjonen i seg selv er blant det beste arbeidet jeg har sett fra Aardman eller noen andre i dette gamet - muligens kun toppet av Henry Selicks stop-motionbonanza på

Coraline og den hemmelige dør (2009). Fotoarbeidet alene er fabelaktig; interiørscenene fra sjørøverskipet er badet i en varm glød og man kan formelige lukte tjæren båten er satt inn med. Oversiktsbildene fra London er spektakulære og gir filmen dimensjoner som man sjelden ser i stop-motionproduksjoner. .

Musikken i Aardmans tidligere filmer har ikke jeg vært spesielt imponert over - den horrible kjenningsmelodien til *Wallace & Gromit* får stå som et grelt eksempel. Derfor er det svært gledelig at de i denne produksjonen går for utstrakt bruk av allerede eksisterende musikk som sys inn i handlingen, slik det også ble gjort så frisk i den første *Shrek*-filmen tilbake i 2001. Musikkvalget i *Piratene!* er godt og bringer frem i lyset noen, for meg, glemte klassikere, så som den flotte åpningslåta *Fiesta* med The Pogues. Mer åpenbare valg er det også, så som The Clash' *London Calling* under innseilingen til hovedstaden, mens koblingen mellom Storbritannia og sydligere strøk ivaretas av skabandene The Ethiopians og The English Beat. Jeg er litt mer undrende over å inkludere *Flight of the Conchords*-låta *I'm Not Crying* i en av de mer følsomme øyeblikkene til Pirat Kapteinen - det er en låt som allerede har en strek visuell konnotasjon gjennom TV-serien om gruppa og føles malplassert i denne filmen.

Piratene! er på alle måter en underholdende film spekket med morsomme situasjoner og detaljer. Filmens tekniske briljans overskygger det faktum at historien kjennes noe rotete. Mitt testpanel av pirathungrige 4-åringer falt ganske raskt av lasset på historien, men frydes over slapstickhumoren underveis i seilasen.

Utgivelsen:

Piratene! gjør seg meget godt på Blu-ray. Bildet presenteres i gloriøs widescreen, sylskarpt og med alle visuelle detaljer intakt. Heldigvis har ikke utgiveren brydd seg med å blande 3D inn i denne utgivelsen. Lydsporet imponerer også i en 5.1 DTS-HD Master Audio.miks som gir rom for både eksplosive kanoner og britisk småprat. Sony skal også ha kudos for å inkludere et aktivitetshefte for barn - riktignok stappet med reklame - som også gjør det mulig å teste ut stop-motion-programvaren Animate It!.

Utover dette imponerer ikke utgivelsen nevneverdig. Ekstramaterialet er på lavgir og byr kun på det aller mest nødvendige. To dokumentarer om produksjonen er inkludert - en mer overordnet som tar for seg ulike elementer fra tilblivelsen av filmen, mens den andre er mer dyptpløyende i den ekstravagante badekarsekvensen. Begge gir interessant innsikt i produksjonen, men jeg sitter likevel igjen med følelsen av at utgiverne kunne tilbudt så mye mer.

Kommentarsporet med de to regissørene og klipper Justin Krish er heller ikke særlig inspirerende. Peter Lord er full av anekdoter og faktaopplysninger, men det blir aldri spesielt morsomt å høre på. Du blir geleidet til å legge merke til ennå flere små detaljer i bakgrunnene, men alt i alt er kommentarsporet lite underholdende og føles som et pliktløp fra de involverte.

Kraftanstrengelsen som produksjonen av *Piratene!* har vært for Aardman, hadde fortjent en heftigere utgivelse. Denne utgaven fremstår omtrent like fattig og dysfunksjonell som mannskapet til Pirat Kapteinen.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 01.09.12

Takk til SONY Pictures Home Entertainment for anmeldereksemplar.

Trailer Piratene!:

Relaterte utgivelser:

[Flukten fra høsegården](#)

Ja

[piratene_cover](#);